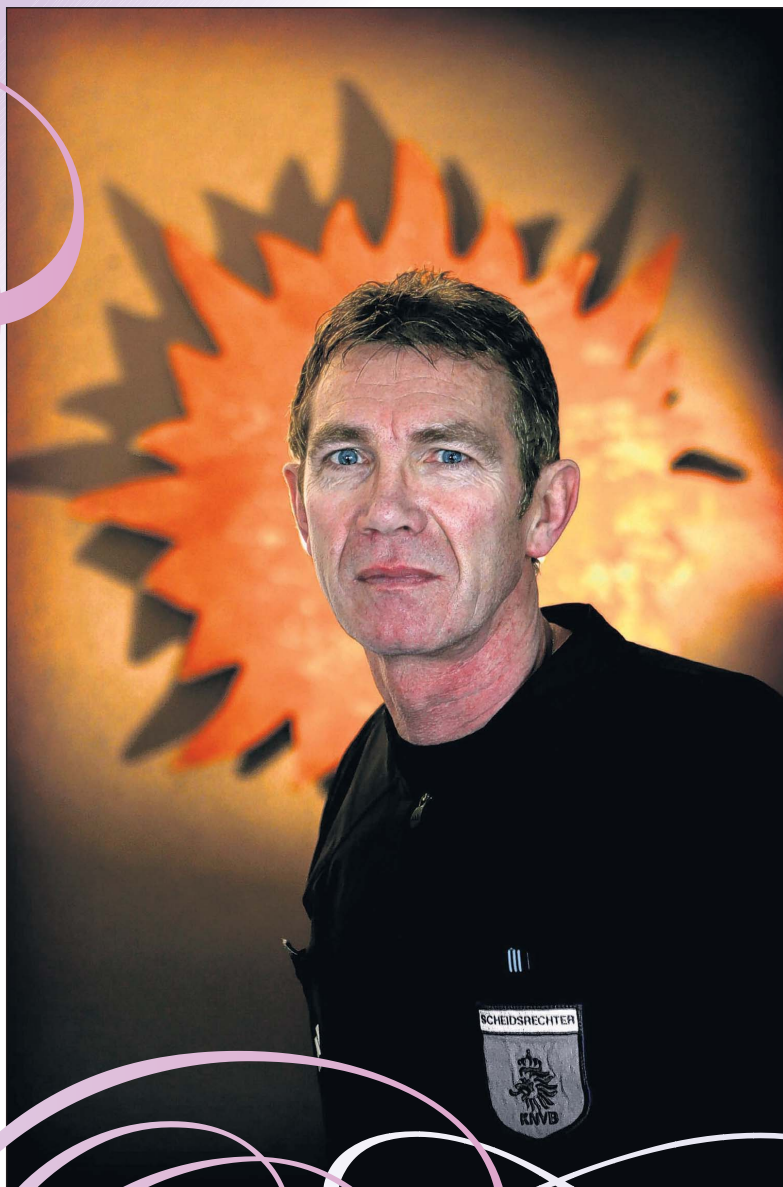

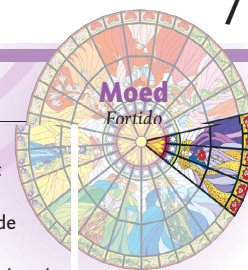

DE 7 DEUGDEN

Moed is ook niet bang zijn om de slechte momenten te vergeten en de goede te onthouden. „Ik wil niet dat een stel idioten mijn hobby verpest.“

Op 3 mei 2003 liep een vierde klaswedstrijd in Someren gierend uit de hand. **Scheidsrechter Jeu en grensrechter Jos werden mishandeld** door woedende supporters en spelers. Jeu floot vrolijk verder, Jos en de andere 'grens' Joep deden dat ook. **Waarom in 's hemelsnaam?** Redacteur Paul van Gageldonk, zelf ex-scheidsrechter, ontmoet Jeu Verhaegh, de man die niet opgaf.

MOED om door te gaan

door Paul van Gageldonk

KRIEBELS

Zaterdagmiddagkriebels. Ze blijven voor altijd, ook al fluit je sinds bijna twee decennia niet meer. Parkeren op een drassig weilandje. Omkleden in een naar zweet en massageolie riekende ruimte, formaat bezemkast. Geen verwarming, veel kakkerlakken. Buiten: naar wind met striemende regen. Nerveus uitgereden kalk op de lijnen. Ontbrekende hoekvlaggen. Geen strafschopstip. Slappe netten met gaten. Zompige, zuigende klei op plekken waar eens gras groeide. Schelden- toeschouwers, die binnen de lijnen staan. Of naast het doel. Patrijldige grensrechters, die boos met vlaggetjes zwaaien. In de rust: hete thee vanuit een roestige ketel in flinterdun plastic bekertje geschonken, met ongevraagd een grote schep suiker erin. Een wc met bruine korsten. Modderige doucheruimte met douchekop, die een dunne, koudere straal uitspuugt. Schraal biertje na afloop in een verstikkend rokerige ruimte. Hete krukken zonder vulling. Terug met vieze auto, na modderballet op parkeerweiland. Heerlijk. Beleving.

PROMOTIEDUEL

Jeu Verhaegh (57, Kronenberg) had zes jaar terug een dag om snel te vergeten. Aan zijn beleving lag en ligt het niet. Scheids sinds 3 september 1986. Afgetrainde body. Twee voetballende zoons, onder wie een prof bij Vitesse. Echtenogte Mariet trapt ook tegen de bal. Waar lag het dan aan? Gezegt? We zoomen in op donderdagavond 9 mei 2003. Someren. Promotieduel vierde klasse E tussen HVV Helmond en Merfeldia uit Nederweert. JEU met assistenten Jos en Joep weet niet dat er al eerder heilb was tussen deze teams. JEU heeft de hele dag gewerkt, of de financiële administratie van expeditiebedrijf Frans Maas. Maar hij is fit en heeft er zin in. Wel duizend man langs de lijn. Lekker voorjaarsweer. Het is nog licht. Er is meteen al irritatie in het veld. Tackles op het scherpst van de smede. Opstootjes. JEU komt handen tekort om corrigerend op te treden. In de verlenging gaat het goed fout. Een directe aanleiding is er niet. Of het moet zijn dat Merfeldia de 0-1 scoort. En dat vervolgens twee keer een doelpunt van HVV wordt afgevlad. Legitimatie in de voetbalwereld om het 'onrecht' te wreken. Dan kan zomaar de vlam in de pan slaan. In Someren doet die vlam dat ook. Smerige overtredingen. Schoppen op enkels en kuiten. Verbaal geweld waarin ernstige ziekten de hoofdrol spelen. JEU trekt de ene rode kaart na de andere. Blijft cool. Ook als hij een speler van HVV een gele kaart geeft en deze hem toevoegt dat het al zijn tweede is. En hij dus 'recht' heeft op een rode kaart. Er zijn al vier HVV-ers van het veld. Komt er een vijfde bij, dan wordt de wedstrijd gestaakt en wellicht overgespeeld. Want zeven spelers is het minimum.

JEU VERHAEGH

Gebooren: 21 mei 1952.
Getrouwd met Mariet, 2 zoons: Paul van 26 en Rob van 24 jaar.
Opleiding: mbo-opleiding commercieel/administratief
Van 1974 tot 1982 in dienst bij Braat Bouwstoffen te Venlo
Van 1982 tot 2006 in dienst bij Frans Maas Expeditiebedrijf te Venlo.
Van 2006 tot heden in dienst bij DSV Solutions BV te Venlo
Scheidsrechter sinds september 1986, twintig jaar in wedstrijden tot de klasse KNVB bij de senioren. Daarna de jeugd en momenteel leidt Verhaegh wedstrijden voornamelijk in de 2e en 3e divisie bij de A-junioren.

De betrokken voetballer wil nog steeds dolgraag een rode kaart. Maar JEU is onvermurwbaar. Even later komt alsnog een einde aan de wedstrijd. Een HVV-er voert een kamikazeactie uit. JEU grijpt naar zijn borszak voor de verlossende rode kaart. Maar krijgt de kans niet.

KNOCK OUT

Langs de zijlijn beginnen supporters van beide ploegen elkaar te belagen. Een horde van tientallen stroomt het veld op. Assistent Jos is het dichtst bij de posse. Hij wordt geschopt en geslagen. Hij valt op de grond en krijgt daar opnieuw slagen en schoppen te verduren. Jos gaat knock out. Ook spelers van HVV doen mee. Er komt een groepje rode koppen op JEU af. Je kunt stoor gaan doen op zo'n moment, maar dat kan alleen maar averechts werken. JEU bedenkt zich amper en laat zich op het gras vallen. Hij bedekt zijn kwetsbare hoofd met beide handen. JEU wordt bedreigd, geslagen en geschopt. Het duurt een paar seconden, maar het lijkt een eeuwigheid. Er komt hulp. Mensen van Someren en Merfeldia vormen een beschermende kring om JEU. De kring brengt hem terug naar de scheidsrechtersleedkamer, waar JEU zijn wonden likt. Wat blauwe plekken en schaaftonden. Nog geluk gehad. Want in die horde had ook een manneke met een mes kunnen staan.

POLITIE

Assistent Jos is weer bij bewustzijn. Joep is ongedend. De politie arriveert, met tientallen. Onder begeleiding van de sterke arm rijdt de stoet richting Noord-Limburg. Het lijkt wel de oorlog. Onderweg wordt een paar keer van de route afgeveken, om eventuele achtervolgers niet te laten weten waar de scheids woont. Om half elf die avond arriveren JEU en zijn overbuurman Jos in thuisdorp Kronenberg. Zoon Paul doet open en schrikt zich rot. Als moeder Mariet een

half uur later thuis komt van haar werk zit de hele huiskamer vol. Familieden, vrienden, leden van de scheidsrechtersvereniging Horst-Venray. En Jos. Ze troosten. Praten na. De volgende dag meldt JEU zich ziek. Zijn hoofd loopt om. Hij gaat langs de huisarts. Krijgt iemand van slachtofferhulp op bezoek. En doet aangifte bij de politie. Iemand heeft de wedstrijd gefilmd, langs de lijn, hoort hij. Maar opens en helaas is die film nergens meer terug te vinden.

ANDERE KANT

Er is een andere kant van de scheidsrechterswereld. Mooie betegelde parkeerplaats. Ruime, schone, verwarmde kleedkamer. Zonnetje. Frisse groene grasmat met strak witte kalklijnen. Spelers, die fair voetballen en het gezag van de scheidsrechter soepel accepteren. Toeschouwers, die applaudiseren en goedkeurende moppelen. rust espresso of Darjeeling Tea, in kopjes. Douchekop met brede straal, naar voorkeur warm of koud. Belgisch biertje na afloop. Huisgemaakt broodje bal, met mosterd uit een potje. Hebben JEU en ik ook meegeemaakt.

KICK VAN HET FLUITEN

Begin deze maand besloot een scheidsrechter uit Weert zijn carrière te beëindigen. Omdat volgens hem de KNVB een bedreiging aan zijn adres niet serieus nam. JEU ging wel door. Twee spelers van HVV kregen een schorsing van respectievelijk vier en vijf jaar. Is dat veel? Ach. Geeft het voldoende? Nee. Had hij het anders moeten doen? Ook niet. Geel is geel. Rood is rood. Niet te voorkomen. Hij had na de wedstrijd behalve mededelingen ook veel complimenten gekregen. Goed gefloten scheids. Consequent. Moedig. Het lag niet aan JEU, Jos en Joep. Die wedstrijd in Someren was de laatste van het seizoen. En dus had JEU een hele vakantie de tijd om na te denken. Over normen en waarden. Fel aanmoedigen: oké. Maar ook (elkaar) corrigeren, als dat nodig is. Ja, de vervuiling in de maatschappij, die vind je terug in het veld. Nee, hij wil niet dat een stel idioten zijn hobby verpest. Hij baalt nog steeds als een stekker, als de wedstrijd wordt afgelast. Die kick van het fluiten. De wedstrijd naar een goed einde dirigeren. Schouderklopjes, ook van jongens, die niet verloren hebben. Goed gefloten, scheids.

NIET BANG

Mariet en de jongens stonden achter hem. Ook de andere 'jongens' van de scheidsrechtersvereniging Horst-Venray, ook een beetje familie. JEU ging door. Jos ging door. En Joep ook. Doorgaan heeft niks te maken met masochisme. En moed is ook: niet bang zijn om de slechte momenten te vergeten en de goede te onthouden. Fluitend door het leven gaan. Mag van JEU en mij zo op het tegeltje van elke scheids.